

32000L0076

L 332/91

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

2000.12.28.

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2000/76/EK IRÁNYELVE
(2000. december 4.)
a hulladékok égetéséről**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽³⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽⁴⁾ és az egyeztető bizottság által 2000. október 11-én jóváhagyott közös szöveg fényében,

mivel:

- (1) Felülvizsgálatát követően a 2179/98/EK határozattal ⁽⁵⁾ kiegészített, ötödik környezetvédelmi cselekvési program („A fenntarthatóság felé – A környezetvédelemmel és a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos politikai cselekvési program”) azt a célt tűzi ki, hogy bizonyos szennyező anyagok, mint például a nitrogén-oxidok (NO_x), kén-dioxid (SO₂), nehézfémek és dioxinok a kritikus terhelést és határértéket ne lépjék túl, míg a levegő minőségének védelme tekintetében a célkitűzés az, hogy az emberek hatékonyan védjék a levegőszennyezés következtében fellépő ismert egészségügyi kockázatok ellen. E program továbbá célul tűzi ki 2005-re a meghatározott forrásokból kibocsátott dioxin mennyiségének 90 %-os csökkentését (az 1985-ös szinthez képest), és valamennyi forrásból kibocsátott kadmium (Cd), higany (Hg) és ólom (Pb) mennyiségének legalább 70 %-os csökkentését az 1995-ös szinthez képest.
- (2) A környezetben tartósan megmaradó szerves szennyezőanyagokról szóló jegyzőkönyv, amelyet a Közösség az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának (ENSZ-EGB) a nagy távolságra jutó, országhatárokon áttérjedő levegőszennyezésről szóló egyezménye keretében írt alá, jogilag kötelező határértékeket ír elő a dioxinok és furánok

kibocsátására, amely 0,1 ng/m³ TE (toxicitási egyenérték) az óránként három tonnánál nagyobb mennyiségű települési szilárd hulladékot égető létesítmények esetében; 0,5 ng/m³ TE az óránként 1 tonnánál nagyobb mennyiségű egészségügyi hulladékot égető létesítmények esetében, és 0,2 ng/m³ TE az óránként 1 tonnánál nagyobb mennyiségű veszélyes hulladékot égető létesítmények esetében.

- (3) A nehézfémekről szóló jegyzőkönyv, amelyet a Közösség az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának (ENSZ-EGB) a nagy távolságra jutó, országhatárokon áttérjedő levegőszennyezésről szóló egyezménye keretében írt alá, jogilag kötelező erejű határértékeket ír elő, amely a szilárd anyag kibocsátásra vonatkozóan 10 mg/m³ az egészségügyi és veszélyes hulladék égetése esetén, illetve a higany kibocsátásra vonatkozóan 0,05 mg/m³ a veszélyes hulladék égetése esetén és 0,08 mg/m³ a települési hulladék égetése esetén.
- (4) A Nemzetközi Rákkutatási Ügynökség és az Egészségügyi Világszervezet jelzései szerint bizonyos policiklikus aromás szénhidrogének (PAH-ok) rákkeltő hatásúak. Ennélfogva a tagállamok kibocsátási határértékeket írhatnak elő egyéb szennyező anyagok között a PAH-okra is.
- (5) A Szerződés 5. cikkében megfogalmazott szubszidiaritás és arányosság elvével összhangban közösségi szintű lépések szükségesek. A további intézkedések az elővigyázatosság elvén alapulnak. Ezen irányelv csupán a hulladékégető és az együttégető művek minimális követelményeinek meghatározására szorítkozik.
- (6) A 174. cikk továbbá úgy rendelkezik, hogy a Közösség környezetvédelmi politikájának hozzá kell járulnia az emberi egészség védelméhez.
- (7) Ennélfogva a magas fokú környezet- és emberi egészségvédelem szigorú üzemeltetési feltételek, műszaki követelmények, valamint kibocsátási határértékek előírását és betartását követeli meg a Közösség területén hulladékot égető vagy együttégető művektől. Amennyire az gyakorlati szempontból lehetséges, az előírt határértékek a környezetre gyakorolt negatív hatásokat, valamint az emberi egészség ebből eredő veszélyeztetését előzik meg, illetve korlátozzák.
- (8) A Közösség hulladékgazdálkodási stratégiájának felülvizsgálatáról kiadott bizottsági közlemény elsődleges fontosságúnak tekinti a hulladék keletkezésének megelőzését, amelyet az újrahasználat és újrahasznosítás, majd a hulladék biztonságos ártalmatlanítása követ; a hulladékgazdálkodás közösségi stratégiájáról szóló, 1997. február 24-i tanácsi határozatban ⁽⁶⁾ a Tanács megerősítette meggyőződését, hogy bármely ésszerű hulladékgazdálkodási politikában a hulladék keletkezésének megelőzése, valamint a hulladék veszélyes tulajdonságainak a minimálisra csökkentése a legfontosabb cél.

⁽¹⁾ HL C 13., 1998.1.17., 6. o. és HL C 372., 1998.12.2., 11. o.

⁽²⁾ HL C 116., 1999.4.28., 40. o.

⁽³⁾ HL C 198., 1999.7.14., 37. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament 1999. április 14-i véleménye (HL C 219., 1999.7.30., 249. o.), a Tanács 1999. november 25-i közös véleménye (HL C 25., 2000.1.28., 17. o.) és az Európai Parlament 2000. március 15-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2000. november 16-i határozata és a Tanács 2000. november 20-i határozata.

⁽⁵⁾ HL C 138., 1993.5.17., 1. o. és HL L 275., 1998.10.10., 1. o.

⁽⁶⁾ HL C 76., 1997.3.11., 1. o.

- (9) A Tanács 1997. február 24-i határozatában a hulladék felhasználásával kapcsolatos közösségi kritériumok fontosságát, az égetőművekre alkalmazandó megfelelő kibocsátási határértékek szükségességét, a meglévő hulladékégetők számára folyamatos ellenőrzés szükségességét hangsúlyozza, valamint azt, hogy az égetésre vagy együttégetésre szánt hulladék Közösségen belül nagy tömegben való mozgatásának elkerülése érdekében a Bizottságnak fontolóra kell vennie az energetikai hasznosítással járó hulladékégetéssel kapcsolatos közösségi jogszabályok módosítását.
- (10) Szigorú szabályokat kell előírni a hulladék égetését és együttégetését végző összes üzem számára annak érdekében, hogy elkerüljék a határokon át történő hulladékszállítást olyan égetőkhöz, amelyek az enyhébb környezetvédelmi szabályozásnak köszönhetően üzemelhetnek alacsonyabb költséggel.
- (11) A Bizottság közleménye az „Energia a jövőben: megújuló energiaforrások - Fehér könyv a közösségi stratégiáról és cselekvési tervről” különös figyelmet fordít a biomassza energetikai célú hasznosítására.
- (12) A 96/61/EK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ a szennyezés megelőzésére és szabályozására integrált megközelítést alkalmaz, a létesítmény környezethasználatának valamennyi összetevőjét együttesen, integrált formában veszi figyelembe. Az óránként három tonnánál nagyobb kapacitású települési hulladék-égető művek és a napi 10 tonnát meghaladó kapacitással rendelkező, veszélyes hulladék ártalmatlanítására vagy újrahasznosítására alkalmas létesítmények ezen irányelv hatálya alá tartoznak.
- (13) Az ezen irányelvben foglalt kibocsátási határértékek betartása szükséges, ám nem elégséges feltétel a 96/61/EK irányelv szerinti követelmények teljesítése. A követelmények teljesítéséhez hozzátartozhat az ebben az irányelvben szereplő szennyező anyagokra vonatkozó, még szigorúbb kibocsátási határértékek előírása, kibocsátási határértékek megállapítása egyéb anyagokra és más közegekre, valamint egyéb megfelelő feltételek meghatározása is.
- (14) Az elmúlt tízéves időszakban az ipar kellő tapasztalatokra tett szert az égetőművekből kibocsátott szennyező anyagok mennyiségének csökkentésére irányuló technikák megvalósítása terén.
- (15) A települési hulladék-égető művek által okozott levegőszennyezés megelőzéséről és csökkentéséről szóló 89/369/EGK ⁽²⁾ és 89/429/EGK ⁽³⁾ tanácsi irányelv jelentős mértékben hozzájárult az égetőművek légköri kibocsátásainak csökkentéséhez és szabályozásához. Most ennél szigorúbb előírások bevezetésére van szükség, a hivatkozott irányelvek pedig ennek megfelelően hatályukat veszítik.
- (16) A veszélyes és nem veszélyes hulladék közötti kü lönségtétel elsősorban a hulladéknak az égetés vagy együttégetés előtt meglévő tulajdonságain alapszik, nem pedig az égetésük során kibocsátott anyagok különbözőségén. A veszélyes és nem veszélyes hulladékok égetésére vagy együttégetésére ugyanazokat a kibocsátási határértékeket kell alkalmazni, de meg kell tartani az égetés vagy együttégetés eltérő technikáit és feltételeit, valamint a hulladék befogadására vonatkozó különböző ellenőrzési technikákat is.
- (17) A tagállamoknak ezen irányelv végrehajtásakor figyelembe kell venniük a környezeti levegőben lévő kén-dioxidra, nitrogén-dioxidra és nitrogén-oxidokra, porra és ólomra vonatkozó határértékekről szóló, 1999. április 22-i 1999/30/EK tanácsi irányelvet ⁽⁴⁾.
- (18) Az 1 %-nál nagyobb, klórban kifejezett halogénezett szervesanyag-tartalommal rendelkező veszélyes hulladék égetésekor meghatározott üzemeltetési feltételeket kell betartani annak érdekében, hogy a dioxinok és a hozzá hasonló szerves szennyező anyagok közül a lehető legtöbb képződését ki lehessen küszöbölni.
- (19) A klórtartalmú hulladék égetésekor füstgáz maradványok keletkeznek. Az ilyen maradványokat úgy kell kezelni, hogy azok mennyisége és káros hatása a lehető legkisebbre csökkenjen.
- (20) Egyes szennyező anyagok esetében előfordulhatnak olyan helyzetek, amelyek a kibocsátási határértékek tekintetében meghatározott kivételeket tehetnek indokolttá meghatározott ideig és meghatározott feltételekkel.
- (21) Egyes újrahasznosításra alkalmatlan nem veszélyes hulladékok esetében bizonyos osztályozott éghető frakcióik számára kritériumokat kell kidolgozni, amelyek alapján megengedhető az időszakos mérések gyakoriságának csökkentése.
- (22) Egyetlen jogszabály a hulladékégetésről áttekinthetőbbé és betarthatóbbá teszi a jogi szabályozást. A veszélyes és nem veszélyes hulladékok égetésére és együttégetésére egyetlen irányelvnek kell vonatkoznia, amely teljes mértékben figyelembe veszi a veszélyes hulladékok égetéséről szóló, 1994. december 16-i 94/67/EK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ tartalmát és szerkezetét. Ennélfogva a 94/67/EK irányelv szintén hatályát veszti.
- (23) A hulladékokról szóló, 1975. július 15-i 75/442/EGK tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ 4. cikke megköveteli a tagállamoktól, hogy megtegyék a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a hulladékokat az emberi egészség veszélyeztetése és a környezet károsítása nélkül hasznosítsák, illetve ártalmatlanítsák. Ebből a célból ugyanazon irányelv 9. és 10. cikke úgy rendelkezik, hogy bármely, a hulladékkezeléssel foglalkozó üzemnek vagy vállalkozásnak többek között a szükséges óvintézkedésekkel kapcsolatos engedélyt kell szereznie az illetékes hatóságoktól.

⁽¹⁾ HL L 257., 1996.10.10., 26. o.

⁽²⁾ HL L 163., 1989.6.14., 32. o. A legutóbb az 1994-es csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 203., 1989.7.15., 50. o. A legutóbb az 1994-es csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 163., 1999.6.29., 41. o.

⁽⁵⁾ HL L 365., 1994.12.31., 34. o.

⁽⁶⁾ HL L 194., 1975.7.25., 39. o. A legutóbb a 350/96/EK bizottsági határozattal (HL L 135., 1996.6.6., 32. o.) módosított irányelv.

- (24) A hulladékégetési vagy együttégetési eljárásban keletkező hő hasznosítására és a hulladékégető vagy együttégető művek üzemeltetéséből eredő maradékanyagok mennyiségének a minimálisra csökkentésére és újrahasznosítására vonatkozó követelmények segíthetnek a hulladékhierarchiával kapcsolatosan a 75/442/EGK rendelet 3. cikkében megfogalmazott célkitűzések elérésében.
- (25) A csak állati eredetű hulladékot kezelő hulladékégető és együttégető művek – amelyekről a 90/667/EGK irányelv⁽¹⁾ rendelkezik – nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá. A Bizottságnak szándékában áll a 90/667/EGK irányelv által meghatározott követelmények felülvizsgálatát kezdeményezni annak érdekében, hogy az állati hulladékok égetésére és együttégetésére vonatkozóan szigorúbb környezetvédelmi normákról rendelkezzenek.
- (26) Egy égető vagy együttégető mű számára kiadott engedélynek meg kell felelnie a 91/271/EGK⁽²⁾, 96/61/EK, 96/62/EK⁽³⁾, 76/464/EGK⁽⁴⁾ és 1999/31/EK⁽⁵⁾ irányelvben meghatározott követelményeknek is.
- (27) Az elsődlegesen nem hulladék égetésére szolgáló üzemekben a hulladékok együttégetése során keletkező füstgázoknak az ilyen jellegű együttégetésből származó részében nem lehet nagyobb a szennyezőanyag-kibocsátás, mint az ebből a célból épült külön hulladékégetőkben engedélyezett szint, ezért azt megfelelően korlátozni kell.
- (28) A szennyező anyagokra megállapított kibocsátási határértékek betartásának biztosítására a kibocsátások ellenőrzéséhez magas színvonalú mérés technikára van szükség.
- (29) A hulladékégető és együttégető művek füstgázainak tisztításából származó szennyvíz kibocsátására vonatkozó kibocsátási határértékek bevezetésével korlátozható a szennyező anyagoknak a levegőből vízbe történő átvitele.
- (30) Rendelkezéseket kell hozni a kibocsátási határértékek túllépésének, valamint a tisztítóberendezések vagy a mérőeszközök technikai szempontból elkerülhetetlen leállásainak, üzemzavarainak vagy hibáinak esetére.
- (31) Az engedélyezési eljárásnak a Közösség egész területére kiterjedő áttekinthetővé tétele érdekében az információhoz való nyilvános hozzáférést biztosítani kell, hogy a lakosságot be lehessen vonni az új engedélyek, illetve az azt követő megújítások iránti kérelmekkel kapcsolatos döntéshozatali folyamatba. Az óránként három tonnánál többet égető üzemek működéséről és folyamatos ellenőrzéséről szóló jelentéseket a lakosság számára hozzáférhetővé kell tenni, hogy a lakosság tájékozódhasson annak a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt lehetséges hatásairól.
- (32) A Bizottság az Európai Parlament és a Tanács számára egyaránt jelentést nyújt be az ezen irányelv alkalmazása során nyert tapasztalatokról, a megszerzett újabb tudományos ismeretekről, a tudomány állásában bekövetkezett változásokról, a kibocsátás-csökkentő technológiák terén tett előrelépésről, valamint a hulladékgazdálkodásban, az üzemek működtetésében, illetve a környezetvédelmi követelmények fejlesztésében szerzett tapasztalatokról, szükség esetén kiegészítve az ebben az irányelvben foglalt vonatkozó rendelkezések módosítására tett javaslattal.
- (33) Az irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtói hatáskör gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽⁶⁾ összhangban kell meghozni.
- (34) A tagállamok megállapítják a hatályos szankciókat tartalmazó szabályokat, amelyeket ezen irányelv megsértése esetén kell alkalmazni, és biztosítják azok végrehajtását; a szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Célkitűzések

Az irányelv célja, hogy megelőzze, illetve a lehető legjobban korlátozza a hulladék égetése és együttégetése következtében a környezetet érő negatív hatásokat, különösen a levegőbe, talajba, felszíni és felszín alatti vizekbe történő kibocsátás okozta szennyezéseket, valamint az emberi egészség ebből eredő veszélyeztetését.

E célt a Közösség területén található hulladékégetők és együttégetők számára kibocsátási határértékek megállapításával, szigorú üzemeltetési feltételek és műszaki követelmények kialakításával, valamint a 75/442/EGK irányelv követelményeinek betartásával kell elérni.

2. cikk

Hatály

(1) Ez az irányelv a hulladékégető és együttégető művekre vonatkozik.

⁽⁶⁾ HL L 184., 1999.7.17, 23. o.

⁽¹⁾ A legutóbb az 1994-es csatlakozási okmánnyal módosított, az állati hulladékok ártalmatlanítására, feldolgozására és forgalomba hozatalára, továbbá az állati eredetű, illetve halból készült takarmányok kórokozókkal szembeni védelmére vonatkozó állat-egészségügyi előírásokról, valamint a 90/425/EGK irányelv módosításáról szóló, 1990. november 2-i 90/667/EGK tanácsi irányelv (HL L 363., 1990.12.27., 51. o.).

⁽²⁾ A 98/15/EK irányelvvel (HL L 67., 1998.3.7., 29. o.) módosított 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv a települési szennyvíz kezeléséről (HL L 135., 1991.5.30., 40. o.).

⁽³⁾ A Tanács 1996. szeptember 27-i 96/62/EK irányelve a környezeti levegő minőségének értékeléséről és kezeléséről (HL L 296., 21.11.1996, 55. o.).

⁽⁴⁾ A legutóbb az 1994-es csatlakozási okmánnyal módosított, a Közösség vízi környezetébe bocsátott egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezésről szóló, 1976. május 4-i 76/464/EGK tanácsi irányelv (HL L 129., 1976.5.18., 23. o.).

⁽⁵⁾ Az 1999. április 26-i 1999/31/EK irányelv a hulladéklerakókról (HL L 182., 1999.7.16., 1. o.).

(2) Az alábbi üzemek nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá:

- a) A kizárólag az alábbi jellegű hulladékokat kezelő berendezések:
- i. mezőgazdaságból és erdőgazdálkodásból származó növényi hulladékok,
 - ii. az élelmiszer-feldolgozó iparban keletkező növényi eredetű hulladék, amennyiben az előállított hőt visszanyerik,
 - iii. a friss papíripari rostok előállításakor és a rostokból készült papír gyártása során keletkező rostos növényi hulladék, ha azt a termelődéshelyén együttégetés útján elégetik, és a keletkezett hőt visszanyerik,
 - iv. fahulladék, az olyan esetek kivételével, amikor a hulladék halogénezett szerves vegyületeket vagy nehézfémeket tartalmazhat, például a fának fakonzerváló szerekkel való kezelése, illetve festése révén, valamint az építkezéseken keletkező, illetve bontási hulladékból származó ilyen fahulladék is,
 - v. parafahulladék,
 - vi. radioaktív hulladék,
 - vii. a 90/667/EGK irányelvben szabályozott állati tetemek, az irányelv jövőbeni módosításainak sérelme nélkül,
 - viii. a tengeri platformokról folytatott feltárás és kitermelés során keletkező olaj- és gázhulladék, amelyet a platform helyben égetnek el;
- b) A hulladékégetés folyamatának javítása érdekében végzett kutatási, fejlesztési és próbaüzemi célokra használt kísérleti létesítmények, ha azok évente 50 tonnánál kevesebb hulladékot égetnek el.

3. cikk

Fogalom meghatározás

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „*hulladék*”: 75/442/EGK irányelv 1. cikkének a) pontjában meghatározott bármely szilárd vagy folyékony halmazállapotú hulladék;
2. „*veszélyes hulladék*” alatt a veszélyes hulladékokról szóló, 1991. december 12-i 91/689/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 1. cikkének (4) bekezdésében meghatározott bármely szilárd vagy folyékony halmazállapotú hulladékot kell érteni.

Az ebben az irányelvben foglalt, veszélyes hulladékokra vonatkozó különleges követelmények az alábbi veszélyeshulladék-fajtákra nem vonatkoznak:

- a) éghető, folyékony halmazállapotú hulladékok, ideértve a hulladékolajok ártalmatlanításáról szóló, 1975. június 16-i tanácsi 75/439/EGK irányelv ⁽²⁾ 1. cikkében meghatározott hulladékolajokat is, feltéve hogy azok megfelelnek az alábbi feltételeknek:

- i. a bennük található poliklórozott aromás szénhidrogének, például poliklórozott bifenilek (PCB) és pentaklór-fenol (PCP) tömegkoncentrációja nem haladja meg a vonatkozó közösségi jogszabályokban megengedett szintet,
- ii. e hulladékokat a 91/689/EGK irányelv II. mellékletében felsorolt és a 75/442/EGK irányelv 4. cikkében részletezett célkitűzések elérésével összeegyeztethetetlen mennyiségben vagy koncentrációban tartalmazott egyéb összetevők miatt nem kell veszélyes hulladéknak tekinteni, és
- iii. nettó fűtőértékük legalább 30 MJ/kg,

b) bármely folyékony halmazállapotú éghető hulladék, amely az égetése során közvetlenül keletkező füstgázokban a 93/12/EGK irányelv ⁽³⁾ 1. cikkének (1) bekezdése szerint meghatározott gázolaj égetése során keletkező kibocsátáson kívül egyéb kibocsátást, illetve a fent említett módon meghatározott gázolaj égetése során keletkezőnél nagyobb koncentrációjú kibocsátást nem okozhat;

3. „*vegyes települési hulladék*”: a háztartási, valamint olyan kereskedelmi, ipari és intézményi hulladékok, amelyek jellegüknél és összetételüknél fogva nem térnek el jelentősen a háztartási hulladéktól, de ez nem vonatkozik a 94/3/EK ⁽⁴⁾ határozat mellékletében szereplő, a 20 01 rovatba tartozó olyan frakcióra, amelyet a keletkezés helyén külön gyűjtenek, valamint az említett melléklet 20 02 rovatszámát alatti feltüntetett egyéb hulladék sem;
4. „*hulladékégető mű*”: bármely helyhez kötött vagy mobil műszaki egység és berendezés, amelyet a hulladék hőkezelése érdekében építettek, függetlenül attól, hogy a keletkezett égéshőt hasznosítják-e vagy sem. Ez magában foglalja a hulladék oxidálását és más hőkezelési eljárásokat, például a pirolyzist, a gázosítást vagy a plazmaeljárásokat, amennyiben a kezelés eredményeként keletkező anyagokat a kezelést követően elégetik.

Ez a meghatározás vonatkozik a telephelyre, valamint az egész égetőműre, ideértve az összes égetőművet, a hulladékfogadót, a tárolót, a helyszíni előkezelő berendezéseket, a hulladék tüzelőanyagot és a levegőtisztítási rendszereket, a kazánt, a füstgázkezelő berendezéseket, a maradékanyagok és a szennyvíz helyszíni kezelésére vagy tárolására szolgáló létesítményeket, kéményeket, az égetés folyamatának szabályozását, valamint az égési körülményeket rögzítő és nyomon követő eszközöket és rendszereket is;

5. „*együttégető mű*”: bármely helyhez kötött vagy mobil berendezés, amelynek elsődleges célja az energiatermelés vagy anyagi termékek előállítása, és amely:
 - hulladékot alap vagy kiegészítő tüzelőanyagként használ; vagy
 - amelyben a hulladékot ártalmatlanítás céljából hőkezelésnek vetik alá.

⁽³⁾ A legutóbb az 1999/32/EK irányelvvel (HL L 121., 1999.5.11., 13. o.) módosított, egyes folyékony tüzelőanyagok kéntartalmáról szóló, 1993. március 23-i 93/12/EGK tanácsi irányelv (HL L 74., 1993.3.27., 81. o.).

⁽⁴⁾ A Bizottság 1993. december 20-i 94/3/EK határozata a hulladékjegyzéknek a hulladékokról szóló 75/442/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének a) pontja értelmében történő meghatározásáról (HL L 5., 1994.1.7., 15. o.).

⁽¹⁾ HL L 377., 1991.12.31. 20. o. A 94/31/EK irányelvvel (HL L 168., 1994.7.2., 28. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 194., 1975.7.25., 23. o. A legutóbb az 1994-es csatlakozási okmányról módosított irányelv.

Amennyiben az égetés úgy történik, hogy az üzem elsődleges célja nem energiatermelés vagy anyagi termék előállítása, hanem a hulladék hőkezelése, akkor azt az üzemet a 4. pont értelmében vett égetőműnek kell tekinteni.

Ez a fogalom meghatározás vonatkozik a létesítmény területére, valamint az egész égetőüzemre, ideértve az összes együttégető művet, a hulladékfogadót, a tárolót, a helyszíni előkezelési eljárásokat, hulladék tüzelőanyagot és levegőellátási rendszereket, kazánt, a füstgáztisztító berendezéseket, a maradékanyagok és a szennyvíz helyszíni kezelésére vagy tárolására szolgáló létesítményeket, kéményeket, az égés folyamatot szabályzó, valamint az égési körülményeket rögzítő és nyomon követő eszközöket és rendszereket;

6. „*meglévő hulladékégető vagy együttégető mű*”: olyan hulladékégető vagy együttégető mű:

- a) amely üzemel, és az érvényes közösségi jogszabályok szerinti, 2002. december 28. előtti engedéllyel rendelkezik, vagy
- b) amely hulladék égetésére vagy együttégetésére a hatályos közösségi jogszabályok szerint 2002. december 28. előtt kiadott engedéllyel rendelkezik, illetve ezen időpont előtt lett nyilvántartásba véve feltéve hogy az üzemet legkésőbb 2003. december 28-án üzembe helyezik, vagy
- c) amely az illetékes hatóságok megítélése szerint 2002. december 28. előtt teljes körű engedélyezési eljárás hatálya alá tartozik feltéve hogy az üzemet legkésőbb 2004. december 28-án üzembe helyezik;

7. „*névsleges teljesítmény*”: azon kemencék összesített hulladékégetési teljesítménye, amelyekből az égetőmű az építő meghatározása és az üzemeltető visszaigazolása szerint áll, figyelembe véve többek között a hulladék fűtőértékét, amelyet az óránként elégetett hulladék mennyiségében fejeznek ki;

8. „*kibocsátás*”: az üzemben található pont vagy diffúz források által a levegőbe, vízbe, illetve a talajba közvetlenül vagy közvetve juttatott anyag, rezgés, hő vagy zaj;

9. „*kibocsátási határértékek*”: kibocsátás tömegének bizonyos meghatározott paraméterek – koncentráció és/vagy emissziós szint – formájában történő megadása, amelyet bizonyos időszakban vagy időszakok alatt nem szabad túllépni;

10. „*dioxinok és furánok*”: az I. mellékletben felsorolt valamennyi poliklórozott dibenzo-p-dioxin és dibenzofurán;

11. „*üzemeltető*”: az a természetes vagy jogi személy, aki az üzemet működteti vagy felügyeli, vagy ha azt nemzeti jogszabály előírja, az akire az üzem műszaki irányításához szükséges meghatározó gazdasági hatalmat ruházták;

12. „*engedély*”: az illetékes hatóságok által kiadott írásos határozat (vagy több ilyen határozat), amely bizonyos olyan feltételek mellett, melyek biztosítják, hogy az üzem megfelel az ezen irányelvben előírt követelményeknek, megadja az üzem üzemeltetéséhez szükséges engedélyt. Az engedély

vonatkozhat több üzemre is, illetve ugyanazon a helyen ugyanazon üzemeltető által üzemeltetett üzem egyes részeire;

13. „*maradékanyag*”: az a 75/442/EGK irányelv 1. cikkének a) pontjában meghatározott folyékony vagy szilárd halmazállapotú anyag (ideértve a fenékhamut, salakot, pernyét, kazánkormot, a gázkezelés szilárd reakciótermékeit, a szennyvízkezelés eredményeként visszamaradt szennyvíziszapot, kimerült katalizátorokat és kimerült aktív szenet is), amely a hulladék égetése vagy együttégetése folyamatában, az égéstermékek, illetve szennyvíz kezelésének folyamán, vagy a hulladékégető és az együttégető mű egyéb folyamatai során keletkezik.

4. cikk

Kérelem és engedély

(1) A 75/442/EGK irányelv 11. cikkének, illetve a 91/689/EGK irányelv 3. cikkének sérelme nélkül egyetlen égető vagy együttégető mű sem üzemelhet ilyen jellegű tevékenység végzése céljából kiadott engedély nélkül.

(2) Az illetékes hatóságoknál benyújtott, hulladékégető vagy együttégető műre kért engedélynek a 96/61/EK irányelv sérelme nélkül tartalmaznia kell mindazon intézkedések leírását, amelyeket az alábbiak biztosítása érdekében terveznek:

- a) az üzemet úgy tervezték, szerelték fel, és fogják üzemeltetni, hogy ezen irányelv követelményeit az égetni kívánt hulladékfajták tekintetében figyelembe tudják venni;
- b) a hulladékégetési és együttégetési folyamatban keletkező hőt, amennyire az gyakorlati szempontból lehetséges visszanyerik, például kombinált hő- és energiatermeléssel, illetve technológiai gőz előállításával vagy távfűtéssel;
- c) a maradékanyagok mennyiségét és káros hatását a lehető legkisebbre csökkentik, illetve újrahasznosítják, amennyiben lehetséges;
- d) azon maradékanyagok ártalmatlanítása, amelyeknek a képződését nem sikerül kiküszöbölni, csökkenteni vagy azokat újrahasznosítani, a nemzeti és a közösségi jogszabályok figyelembevételével.

(3) Az engedély csak akkor adható meg, ha a kérelemből kitűnik, hogy a levegőbe történő kibocsátás javasolt mérési technikája megfelel a III. mellékletben szereplő feltételeknek, víz esetében pedig a III. melléklet 1. és 2. pontjában foglaltaknak.

(4) A hulladékégető és együttégető művek számára az illetékes hatóságok által kiadott engedélyeknek meg kell felelniük a 91/271/EGK, 96/61/EK, 96/62/EK, 76/464/EGK és 1999/31/EK irányelvben foglalt mindegyik vonatkozó követelménynek, valamint:

- a) kifejezetten fel kell sorolnia a kezelt hulladékkategóriákat. A felsorolásnak lehetőség szerint legalább azokra a hulladékosztályokra ki kell terjednie, amelyeket az Európai Hulladék Katalógus (EWC) állított össze, és értelemszerűen tájékoztatást kell adnia a hulladékok mennyiségéről;

b) tartalmaznia kell az üzem teljes hulladékégető és együttégető kapacitását;

c) meg kell határozni azokat a mintavételi és mérési eljárásokat, amelyeket a levegőt és a vizeket szennyező egyes anyagok időszakos mérésére előírt követelmények teljesítésére használnak.

(5) Az illetékes hatóságok által a veszélyes hulladékot felhasználó hulladékégető és együttégető műre kiadott engedélynek a (4) bekezdésben szereplő feltételeken túl még az alábbiakat kell tartalmaznia:

a) a kezelt veszélyeshulladék-kategóriák felsorolása;

b) meg kell adnia e veszélyes hulladékok legkisebb és legnagyobb tömegáramát, azok legalacsonyabb és legmagasabb fűtőértékét és legnagyobb szennyező anyag-tartalmukat, pl. PCB, PCP, klór, fluor, kén, nehézfémek tekintetében.

(6) A tagállamok a Szerződés rendelkezéseinek sérelme nélkül felsorolhatják bizonyos meghatározott együttégető művekben elégethető hulladékkategóriákat.

(7) Az illetékes hatóságok a 96/61/EK irányelv sérelme nélkül időközönként felülvizsgálják, és szükség esetén aktualizálják az engedélyben szereplő feltételeket.

(8) Amennyiben valamely nem veszélyes hulladékot égető hulladékégető vagy együttégető mű üzemeltetője olyan változtatást tervez az üzemben, amely veszélyes hulladék égetésével vagy együttégetésével jár, ezt a lépést a 96/61/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében lényeges változásnak kell tekinteni, és ezért azon irányelv 12. cikkének (2) bekezdését kell alkalmazni.

(9) Amennyiben egy hulladékégető vagy együttégető mű nem teljesíti az engedélyben foglalt feltételeket, különösen akkor, ha a levegőre és vízre vonatkozó kibocsátási határértékeket nem tartja be, az illetékes hatóságok megteszik a szükséges intézkedéseket a feltételek betartatására.

5. cikk

A hulladék szállítása és átvétele

(1) A hulladékégető vagy együttégető mű üzemeltetője megtesz minden szükséges óvintézkedést a hulladék szállítása és átvétele során a környezetre gyakorolt terhelés, különösen a levegő, felszíni vizek és a talajvíz elszennyeződésének, illetőleg szag és zajhatások, valamint az emberi egészségre gyakorolt közvetlen kockázatok megelőzése, illetve amennyire ez gyakorlati szempontból lehetséges, korlátozása érdekében. Ezen intézkedéseknek legalább a (3) és (4) bekezdésben foglalt követelményeknek meg kell felelniük.

(2) Az üzemeltetőnek az egyes hulladékosztályokba tartozó hulladék tömegét a hulladékégető vagy együttégető műben történő átvételük előtt meg kell határozni, lehetőség szerint az EWC szerint.

(3) Az üzemeltetőnek, mielőtt a hulladékégető vagy együttégető műben veszélyes hulladékot vesz át, rendelkeznie kell a

hulladékra vonatkozó információval, többek között annak eldöntése érdekében, hogy az teljesíti-e a 4. cikk (5) bekezdésében foglalt engedélyezési követelményeket. Az információnak az alábbiakra kell kiterjednie:

a) a (4) bekezdés a) pontjában említett dokumentumokban a hulladék keletkezésére vonatkozóan található valamennyi hivatalos információ;

b) a hulladék fizikai, és amennyiben ez gyakorlati szempontból megoldható, vegyi összetétele, valamint az összes többi olyan információ, amely annak eldöntéséhez szükséges, hogy a hulladék megfelelő-e a tervezett égetési folyamat céljaira;

c) a hulladék veszélyes tulajdonságaira, azokra az anyagokra, amelyekkel nem szabad összekeverni, valamint azokra az óvintézkedésekre, amelyeket a hulladék kezelésekor szem előtt kell tartani.

(4) Mielőtt az üzemeltető a hulladékégető vagy együttégető műben veszélyes hulladékot venne át, legalább az alábbi átvételi eljárásokat el kell végeznie:

a) a 91/689/EKG irányelv által megkövetelt dokumentumok ellenőrzése, továbbá amennyiben szükséges, az Európai Közösségen belüli, az oda irányuló és az onnan ki történő hulladékszállítások felügyeletéről és ellenőrzéséről szóló, 1993. február 1-jei 259/93/EK tanácsi rendeletben ⁽¹⁾, valamint a veszélyes anyagok szállításával foglalkozó jogszabályokban foglalt dokumentumok ellenőrzése;

b) reprezentatív minta vétele lehetőség szerint lerakódás előtt, amennyiben az nem célszerűtlen, például fertőző klinikai hulladékok esetében, annak ellenőrzése céljából, hogy megfelelő-e a szállítmány a (3) bekezdésben megadott információnak, illetve azért, hogy az illetékes hatóságok meg tudják állapítani a kezelt hulladékok jellegét. E mintákat az égetést követően legalább egy hónapon át meg kell őrizni.

(5) Az illetékes hatóság kivételt engedhet a (2), (3), illetve (4) bekezdés alól olyan ipari üzemek és vállalkozások számára, amelyek csak saját hulladékukat égetik vagy együttégetik a keletkezés helyén, feltéve hogy ezen irányelv előírásai teljesülnek.

6. cikk

Üzemeltetési feltételek

(1) Az égetőműveket úgy kell üzemeltetni, hogy az égési folyamat végén a salak és a tüztéri hamu összes szerves széntartalma (TOC) kisebb legyen, mint 3 %, vagy az izzítási veszteség kevesebb legyen, mint az említett anyag szárazanyag tartalmának 5 %-a. Szükség esetén a hulladékot megfelelő előkezelésnek kell alávetni.

(1) HL L 30., 1993.2.6. 1. o. A legutóbb a 2408/98/EK bizottsági rendelettel (HL L 298., 1998.7.11., 19. o.) módosított rendelet.

Az égetőket olyan módon kell megtervezni, felszerelni, megépíteni és üzemeltetni, hogy a folyamat során keletkező gáz hőmérséklete az égéslevegő utolsó befúvatását követően ellenőrzött és egyenletes módon, még a legkedvezőtlenebb körülmények között is 850 °C-ra emelkedjen, amelyet a belső fal közelében vagy a tűztér valamelyik más, az illetékes hatóság által jóváhagyott reprezentatív pontján két másodperc időtartamig kell mérni. Amennyiben 1 %-nál nagyobb, klórban kifejezett halogénezett szervesanyag-tartalmú veszélyes hulladék égetése folyik, a hőmérsékletnek legalább két másodpercen át 1 100 °C-ra kell emelkednie.

Az égető minden technológiai sorát legalább egy támasztó égővel fel kell szerelni. Ezen égőnek automatikusan be kell kapcsolnia, ha a füstgázok hőmérséklete az utolsó táplevegő-befúvatást követően 850 °C, illetve 1 100 °C alá csökken – attól függően, hogy melyik esetről van szó. Ugyancsak alkalmazni kell ezt az égőt a berendezés indításakor és leállításakor, annak érdekében, hogy a 850 °C, illetve 1 100 °C hőmérséklet – attól függően, hogy melyik esetről van szó – a fenti műveletek alatt végig fennmaradjon, és az égésterben ne maradjon el nem égett hulladék.

A berendezés indításakor és leállításakor, illetve amikor a hőmérséklet 850 °C, illetve 1 100 °C alá esik – attól függően, hogy melyik esetről van szó – a támasztóégőt nem táplálható olyan tüzelőanyaggal, amely a 75/716/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (1) bekezdése szerint meghatározott gázolaj, folyékony gáz vagy földgáz égetése során keletkező kibocsátásnál magasabb szintű kibocsátást eredményez.

(2) A hulladék-együttégetőket úgy kell megtervezni, felszerelni, megépíteni és üzemeltetni, hogy a folyamatban képződő gáz hőmérséklete két másodpercen keresztül az égéslevegő utolsó befúvatását követően ellenőrzött és egyenletes módon, még a legkedvezőtlenebb körülmények között is 850 °C-ra emelkedjen. Amennyiben 1 %-nál nagyobb, klórban kifejezett halogénezett szervesanyag-tartalmú veszélyes hulladék égetése is folyik, a hőmérsékletnek legalább két másodpercen át 1 100 °C-ra kell emelkednie.

(3) A hulladékégető és együttégető műveknek üzemeltetniük kell egy automatikus rendszert, amely az alábbi esetekben megakadályozza a hulladék betöltését:

- a) indításkor addig, amíg a hőmérséklet a 850 °C vagy 1 100 °C-ot – attól függően, hogy melyik esetről van szó – illetve a (4) bekezdés szerint meghatározott szintet el nem éri;
- b) amikor a 850 °C vagy 1 100 °C-ot, attól függően, hogy melyik esetről van szó, illetve a (4) bekezdés szerint meghatározott szintet nem tudja tartani;
- c) minden olyan esetben, amikor az ebben az irányelvben foglaltak szerint előírt folyamatos mérések azt mutatják, hogy a tisztítóberendezések meghibásodása, illetve üzemzavara következtében valamelyik kibocsátási határértéket túllépi.

(4) Az (1) bekezdésben foglaltaktól, a hőmérséklet tekintetében a (3) bekezdésben foglaltaktól, illetve a bizonyos hulladékkategóriákra vagy bizonyos termikus eljárások esetében az engedélyben

megadott feltételektől eltérő körülményeket az illetékes hatóságok engedélyezhetik, ha az ezen irányelvben foglalt feltételek teljesülnek. A tagállamok meghatározhatják az ilyen engedélyekre vonatkozó szabályozást. Az üzemi körülmények megváltoztatása nem okozhatja több maradékanyag képződését vagy magasabb szervesanyag-tartalmú maradékanyagok keletkezését azon mennyiségekhez képest, amelyek várhatóan az (1) bekezdésben foglalt körülmények között keletkeznének.

A (2) bekezdésben foglaltaktól, a hőmérséklet tekintetében a (3) bekezdésben foglaltaktól, illetve a bizonyos hulladékkategóriákra vagy bizonyos termikus eljárások esetében az engedélyben megadott feltételektől eltérő körülményeket az illetékes hatóságok engedélyezhetnek, ha az ezen irányelvben foglalt feltételek teljesülnek. A tagállamok meghatározhatják az ilyen engedélyekre vonatkozó szabályozást. Ezen engedélyek feltétele továbbá, hogy legalább az V. mellékletben a szerves szénre és szén-monoxidra előírt kibocsátási határértékekre vonatkozó rendelkezések teljesüljenek.

A farost- és papíriparban már meglévő kéregégető kazánokban a termelődéshelyén együtt-égetett saját hulladék esetében az ilyen engedélyek feltétele továbbá, hogy legalább az V. mellékletben a szerves szénre előírt kibocsátási határértékekre vonatkozó rendelkezések teljesüljenek.

Az e bekezdésben meghatározott összes üzemeltetési feltételt, valamint azok ellenőrzésének eredményét a tagállamok a jelentési követelményeknek megfelelő információszolgáltatás részeként megküldik a Bizottságnak.

(5) A hulladékégető és együttégető műveket úgy kell megtervezni, felszerelni, megépíteni és üzemeltetni, hogy meg lehessen előzni a jelentős talajközeli légszennyezéssel járó kibocsátásokat; nevezetesen, a füstgázokat ellenőrzött körülmények között, a Közösség vonatkozó levegőtisztaság-védelmi szabványainak betartásával olyan kéményeken keresztül kell a környezetbe juttatni, amelyek magasságát az emberi egészség és a környezet védelmének szem előtt tartásával számították ki.

(6) Amennyire gyakorlati szempontból ez lehetséges, a hulladékégető vagy együttégető folyamat során keletkezett hőt hasznosítani kell.

(7) A fertőző kórházi hulladékot azonnal és közvetlen érintkezés nélkül az égető kemencékbe kell tenni, anélkül, hogy azt megelőzően más kategóriába tartozó hulladékkal keverték volna.

(8) A hulladékégető vagy együttégető művek vezetését olyan természetes személyre kell bízni, aki rendelkezik az üzem vezetéséhez szükséges szakértelemmel.

7. cikk

Légszennyező anyagok kibocsátási határértékei

(1) A hulladékégetőket úgy kell megtervezni, felszerelni, megépíteni és üzemeltetni, hogy a füstgázok légszennyezőanyag-tartalma az V. melléklet szerinti kibocsátási határértékeket ne haladja meg.

(2) A hulladék-együttegőket úgy kell megtervezni, felszerelni, megépíteni és üzemeltetni, hogy a füstgázok légszennyezőanyag-tartalma a II. mellékletben előírt, illetve aszerint meghatározott kibocsátási határértékeket ne haladja meg.

Amennyiben a hulladék-együttegő műben a keletkező hő több mint 40 %-a veszélyes hulladék égetéséből ered, az V. mellékletben előírt kibocsátási határértékeket kell alkalmazni.

(3) A kibocsátási határértékek betartásának ellenőrzése érdekében végzett mérések eredményét a 11. cikkben meghatározott feltételekre kell vonatkoztatni.

(4) Kezeletlen vegyes települési hulladék együttegőésekor a kibocsátási határértékeket az V. melléklet szerint kell megállapítani, a II. mellékletet pedig nem kell alkalmazni.

(5) A tagállamok a Szerződés rendelkezéseinek sérelme nélkül kibocsátási határértékeket állapíthatnak meg a policiklikus aromás szénhidrogénekre és egyéb szennyező anyagokra.

8. cikk

A füstgázok tisztításából származó vizek elvezetése

(1) A hulladékégető vagy együttegő műből a füstgázok tisztítása eredményeként keletkező szennyvizek elvezetését az illetékes hatóságoknak kell engedélyezni.

(2) A füstgázok tisztításának eredményeként keletkező szennyvizek vízi környezetbe való elvezetését, amennyire az gyakorlati szempontból lehetséges, legalább a IV. mellékletben meghatározott kibocsátási határértékeknek megfelelően korlátozni kell.

(3) Az engedélyben szereplő speciális előírások alapján a füstgázok tisztításának eredményeként keletkező szennyvizet külön kezelést követően ki lehet engedni a vízi környezetbe azzal a feltétellel, hogy:

- a) a kibocsátási határértékek formájában megadott megfelelő közösségi, nemzeti és helyi előírásokat betartják; és
- b) a IV. mellékletben említett szennyező anyagok tömegkoncentrációja nem haladja meg az ott meghatározott kibocsátási határértékeket.

(4) A kibocsátási határértékek arra a helyre vonatkoznak, ahol a IV. mellékletben említett szennyező anyagokat tartalmazó füstgázok tisztításának eredményeként keletkező szennyvizek a hulladékégető vagy együttegő mű területét elhagyják.

Ahol a füstgázok tisztításának eredményeként keletkező szennyvizeket a helyszínen együttesen kezelik a többi, helyben keletkező szennyvízzel, az üzemeltetőnek a 11. cikkben előírt méréseket az alábbiak szerint kell elvégeznie:

- a) a füstgázok tisztításának eredményeként keletkező szennyvizek áramában, mielőtt az belép a közös szennyvízkezelő berendezésbe;

- b) a többi szennyvízáramban vagy áramokban, mielőtt azok(ok) belép(nek) a közös szennyvízkezelő berendezésbe;
- c) a végső szennyvíz-kibocsátási pontnál, ahol a kezelés után a szennyvíz elhagyja a hulladékégetőt vagy együttegőt.

Az üzemeltetőnek el kell végeznie a megfelelő tömegegyenleg-számításokat, hogy a füstgázok tisztításából eredő szennyvízre a IV. mellékletben előírt kibocsátási határértékek teljesülésének ellenőrzése érdekében a szennyvíz végső távozási helyén meghatározza azt a kibocsátási szintet, amely a füstgázok tisztításának eredményeként keletkező szennyvizeknek tulajdonítható.

A IV. mellékletben meghatározott kibocsátási határértékek betartása érdekében a szennyvíz semmilyen körülmények között nem hígítható.

(5) Amennyiben a füstgázok tisztításából eredő, és a IV. mellékletben említett szennyező anyagokat tartalmazó szennyvíz kezelésére a hulladékégető vagy együttegő mű területén kívül egy olyan szennyvíztisztító üzemben kerül sor, amelyet kizárólag ilyen jellegű szennyvíz kezelésére hoztak létre, a IV. mellékletben szereplő kibocsátási határértékeket ott kell mérni, ahol a szennyvíz elhagyja a szennyvíztisztító létesítményt. Amennyiben ez a telephelyen kívül található szennyvízkezelő üzem nem csak a hulladékégetésből származó szennyvizek kezelésére létesült, az üzemeltetőnek el kell végeznie a (4) bekezdés a), b) és c) pontjában előírt megfelelő tömegegyenleg-számításokat annak érdekében, hogy meghatározza a füstgázok tisztításából eredő szennyvízre, a IV. mellékletben előírt kibocsátási határértékek teljesülésének ellenőrzése érdekében, a szennyvíz végső távozási helyén azt a kibocsátási szintet, amely a – füstgázok tisztításából eredő szennyvíznek tulajdonítható.

A IV. mellékletben megadott kibocsátási határértékek betartása érdekében a szennyvíz semmilyen körülmények között nem hígítható.

(6) Az engedély:

- a) a (2) bekezdéssel összhangban, valamint a (3) bekezdés a) pontjában említett követelmények teljesítése érdekében megállapítja a IV. mellékletben említett szennyező anyagokra vonatkozó kibocsátási határértékeket;
- b) meghatározza a szennyvíz üzemi ellenőrzési paramétereit legalább pH, hőmérséklet és hozam tekintetében.

(7) A hulladékégető vagy együttegő művek helyét, ideértve a hozzájuk tartozó hulladéktároló területet is, úgy kell megtervezni, hogy a vonatkozó közösségi jogszabályokban előírt rendelkezésekkel összhangban elkerülhető legyen bármely szennyező anyagok az engedély nélküli vagy véletlenszerű módon a talajba, felszíni vizekbe, talajvízbe kerülése. Ezen túlmenően tárolókapacitást kell biztosítani a hulladékégető vagy együttegő művek telephelyeiről származó elszennyeződött esővíz elfolyásának is, illetve a kiömléses baleset vagy tűzoltási műveletek következtében elszennyeződött víznek.

A tárolókapacitásnak akkorának kell lennie, hogy biztosítsa az ilyen vizek vizsgálatát és szükség esetén a kiengedés előtti kezelését.

(8) A tagállamok a Szerződés rendelkezéseinek sérelme nélkül kibocsátási határértékeket állapíthatnak meg a policiklikus aromás szénhidrogénekre és egyéb szennyező anyagokra.

9. cikk

Maradékanyagok

A hulladékégető vagy együttégető művek működésének eredményeként keletkező maradékanyagok mennyiségét és káros hatását a lehető legkisebbre kell csökkenteni. A maradékanyagokat lehetőség szerint közvetlenül az üzemben vagy azon kívül, a hatályos és vonatkozó közösségi jogszabályok figyelembevételével újra fel kell használni.

A por alakú szilárd maradékanyagok, például kazánhamu és az égéstermékek kezeléséből származó szilárd maradékanyagok szállítását és közvetlen tárolását oly módon, például zárt tartályokban kell megoldani, hogy azok ne kerülhessenek ki a környezetbe.

A hulladékégető és együttégető művekből származó maradékanyagok végleges elhelyezési útvonalának megállapítását, illetve hasznosítását megelőzően megfelelő vizsgálatokat kell végezni a különféle égetési maradékanyagok fizikai és kémiai jellemzőinek, valamint szennyezőképességének megállapítása céljából. Az elemzésnek ki kell terjednie a teljes oldható és az oldható nehézfém frakcióra.

10. cikk

Ellenőrzés és megfigyelés

(1) A paraméterek, égési körülmények és tömegkoncentrációk folyamatos ellenőrzése céljából az égetési és együttégetési folyamatnak megfelelő mérőberendezéseket kell telepíteni, és a megfelelő technikát kell alkalmazni.

(2) A mérési követelményeket az illetékes hatóságok által kiadott engedélyben, vagy az engedély mellékletében megállapított feltételekben határozzák meg.

(3) A levegőbe, valamint vizekbe való kibocsátás folyamatos ellenőrzését végző berendezések működését, továbbá azt, hogy a telepítés megfelelő-e, megfelelő ellenőrző vizsgálatokkal és évente végzett felülvizsgálattal kell igazolni. A kalibrációt legalább háromévente, a referenciamódszerekkel végrehajtott párhuzamos vizsgálatok segítségével kell végezni.

(4) A mintavételi, illetve mérési pontok helyét az illetékes hatóság állapítja meg.

(5) A levegőbe, illetve a vizekbe történő kibocsátások időszakos mérését a III. melléklet 1. és 2. pontja szerint kell elvégezni.

11. cikk

Mérési követelmények

(1) A tagállamok kötelessége, hogy akár az engedélyben előírt üzemeltetési körülmények, akár általánosan kötelező szabályozás révén biztosítsák, hogy a levegő tekintetében a (2)–(12) és a (17) bekezdésben előírt rendelkezések, víz tekintetében pedig a (9)–(14) és a (17) bekezdésben előírt rendelkezések teljesüljenek.

(2) A légszennyező anyagokkal kapcsolatosan az alábbi méréseket kell a III. mellékletben előírtakkal összhangban hulladékégető vagy együttégető műveknél elvégezni:

a) az alábbi anyagok folyamatos mérése: NO_x, feltéve hogy van rá megállapított kibocsátási határérték, CO, összes szilárd anyag, TOC, HCl, HF, SO₂;

b) az alábbi technológiai üzemeltetési paraméterek folyamatos mérése: hőmérséklet a belső fal közelében vagy az égéstér valamely más reprezentatív pontján az illetékes hatóságok engedélye alapján, a füstgáz oxigénkoncentrációja, nyomása, valamint a hőmérséklete és vízgőztartalma;

c) évente legalább kétszer nehézfémek, dioxinok és furánok mérése; ezt azonban az üzembe helyezését követő első 12 hónap során háromhavonta legalább egy alkalommal kell végezni. Amennyiben a policiklikus aromás szénhidrogénekre vagy más szennyező anyagokra kibocsátási határértékeket írtak elő, a tagállamok mérési gyakoriságot állapíthatnak meg.

(3) A füstgázok tartózkodási idejét, legalacsonyabb hőmérsékletét, valamint oxigéntartalmát legalább egyszer, a hulladékégető vagy együttégető mű üzembe helyezésekor, a legkedvezőtlenebb üzemeltetési körülmények között kell ellenőrizni.

(4) A HF folyamatos mérése mellőzhető, ha a sósavra olyan kezelési szakaszokat iktatnak be, amelyek biztosítják, hogy a HCl kibocsátási határértékek túllépése nem fordulhat elő. Ebben az esetben a HF kibocsátást a (2) bekezdés c) pontjában előírt időszakos mérésekkel ellenőrizni kell.

(5) A vízgőztartalom folyamatos mérése nem kötelező, ha a mintázott füstgázt a kibocsátás elemzését megelőzően szárították.

(6) A folyamatos HCl, HF és SO₂ mérések helyett a (2) bekezdés c) pontjában meghatározott szakaszos méréseket az illetékes hatóságok akkor engedélyezhetnek a hulladékégető vagy együttégető művek számára kiadott engedélyekben, ha az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy ezen szennyező anyagok kibocsátása semmilyen körülmények között nem haladhatja meg az előírt kibocsátási határértékeket.

(7) Az illetékes hatóságok akkor engedélyezhetik az általuk kiadott engedélyben a nehézfémekre vonatkozó évente kétszeri mérésnek kétévenkénti mérésre, a dioxinokra és furánokra vonatkozó évente kétszeri mérésnek pedig évenkénti mérésre való csökkentését, ha a hulladékégetésből vagy együttégetésből származó kibocsátás a II., illetve V. melléklet szerint meghatározott kibocsátási határérték 50 %-a alatt marad, és azzal a feltétellel, hogy a 17. cikkben meghatározott eljárásrend alapján kidolgozott követelmények betartásához szükséges feltételek rendelkezésre állnak. E követelményeknek legalább a második albekezdés a) és d) pontjában előírt rendelkezéseken kell alapulniuk.

2005. január 1-jéig a mérések gyakoriságának csökkentése akkor is engedélyezhető, ha a fent említett körülmények nem valósulnak meg, azzal a feltétellel, hogy:

- a) az égetésre vagy együttégetésre szánt hulladék csak nem veszélyes hulladékok olyan meghatározott és kiválogatott éghető frakcióiból áll, amelyek hasznosításra és bizonyos tulajdonságok felmutatására nem alkalmasak, és amelyeket a d) albekezdésben említett vizsgálat alapján jobban meghatározhatunk;
- b) az ilyen jellegű hulladéokra vonatkozóan már a Bizottság rendelkezésére állnak a korábban bejelentett nemzeti minőségi követelmények;
- c) az ilyen hulladék égetése vagy együttégetése összhangban áll a 75/442/EGK irányelv 7. cikkében említett megfelelő hulladékgazdálkodási tervekkel;
- d) az üzemeltető bizonyíthatja az illetékes hatóságoknak, hogy ezen szennyező anyagok kibocsátása minden körülmények között jelentősen alatta marad a nehézfémekre, dioxinokra és furánokra a II., illetve az V. mellékletben előírt kibocsátási határértékeknek; ezen értékelést a szóban forgó hulladék minőségével kapcsolatosan rendelkezésre álló információkra, valamint az említett szennyező anyagok kibocsátásának mérésére kell alapozni;
- e) a minőségi követelmények és az időszakos mérésekre vonatkozó új időszakok az engedélyben szerepelnek; és
- f) évente benyújtják a Bizottságnak az e bekezdésben említett, a mérések gyakoriságára vonatkozó valamennyi, a szóban forgó hulladék minőségére és mennyiségére vonatkozó információkkal kiegészített döntést.

(8) A kibocsátási határértékeknek való megfelelés ellenőrzése érdekében végzett mérések eredményét az alábbi körülményekre, az oxigéntartalom esetében pedig a VI. mellékletben említett képletre kell vonatkoztatni:

- a) hőmérséklet 273 K, nyomás 101,3 kPa, 11 % oxigén, száraz gáz a hulladékegető művek füstgázaiban;
- b) hőmérséklet 273 K, nyomás 101,3 kPa, 3 % oxigén, száraz gáz a 75/439/EGK irányelv alapján meghatározott hulladékolaj égetéséből felszabaduló füstgázokban;
- c) amennyiben a hulladékot oxigénnel dúsított környezetben égetik vagy együttégetik, a mérési eredményeket az illetékes hatóságok által meghatározott azon oxigéntartalomra kell vonatkoztatni, amely tükrözi az adott esetre vonatkozó különleges körülményeket;
- d) együttégetés esetén a mérési eredményeket a II. melléklet szerint számított összes oxigéntartalomra kell vonatkoztatni.

Amennyiben a veszélyes hulladék égetésével foglalkozó hulladékegető vagy együttégető műben a szennyező anyagok kibocsátását a füstgázok tisztításával csökkentik, az első albekezdés rendelkezéseinek megfelelő oxigéntartalomra vonatkozó szabványosítást csak akkor kell elvégezni, ha a szóban forgó szennyező anyag esetében ugyanezen időszakban mért oxigéntartalom meghaladja a vonatkozó szabványértéket.

(9) Valamennyi mérési eredményt megfelelő módon kell rögzíteni, feldolgozni és bemutatni annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok az általuk megállapítandó eljárásrendnek megfelelően megállapíthassák, hogy megfelel-e az üzem az engedélyezett működési feltételeknek és az ezen irányelvben meghatározott kibocsátási határértékeknek.

(10) Akkor felelnek meg a levegőre vonatkozó kibocsátási határértékeknek, ha:

- a) – a napi átlagértékek egyike sem haladja meg az V. melléklet a) pontjában, illetve a II. mellékletben meghatározott kibocsátási határértékeket,
- az év folyamán a napi átlagértékek 97 %-a nem haladja meg az V. melléklet e) pontjának első francia bekezdésében meghatározott kibocsátási határértékeket;
- b) vagy a félórás átlagértékek egyike sem haladja meg az V. melléklet b) pontjában az A. oszlopban meghatározott kibocsátási határértékeket, vagy értelemszerűen az év folyamán a napi félórás átlagértékek 97 %-a nem haladja meg az V. melléklet b) pontjának B. oszlopában meghatározott kibocsátási határértékeket;
- c) a nehézfémekre, valamint dioxinokra és furánokra meghatározott mintavételi időszak alatt az átlagértékek egyike sem haladja meg az V. melléklet c) és d) pontjában, illetve a II. mellékletben meghatározott kibocsátási határértékeket;
- d) teljesülnek az V. melléklet e) pontja második francia bekezdésében, illetve a II. mellékletben meghatározott feltételek.

(11) A félórás átlagértékek és a 10 perces átlagok meghatározását a III. melléklet 3. pontjában megadott konfidenciaintervallumnak a mért értékekből történő levonása után, a tényleges üzemi időre kell elvégezni (vagyis az indítási és leállítási időszakok kizárásával, ha azokban hulladék égetése nem történik). A napi átlagértékeket ezekből az érvényesített átlagértékekből kell meghatározni.

Érvényes napi átlag nyereséhez a folyamatos mérőrendszer meghibásodása vagy karbantartása következtében egyetlen napon sem eshet ki több öt félórás átlagértéknél. A folyamatos mérőrendszer meghibásodása vagy karbantartása következtében évente legfeljebb tíz napi átlagérték eshet ki.

(12) A mintavételi időszakra vonatkozó átlagértékeket, valamint a HF, HCl és SO₂ esetében végzett időszakos mérések átlagértékét a 10. cikk (2) és (4) bekezdésében, illetve a III. mellékletben foglalt követelményeknek megfelelően kell kiszámítani.

(13) Amint a Közösségben a megfelelő mérési technika rendelkezésre áll, a Bizottság a 17. cikkben meghatározott eljárásrendnek megfelelő módon meghatározza azt a dátumot, amelytől kezdődően a nehézfémek, dioxinok és furánok levegőbe való kibocsátásának határértékeit folyamatos méréssel kell a III. melléklet szerint elvégezni.

(14) A szennyvíz elvezetési pontján az alábbi méréseket kell elvégezni:

- a) a 8. cikk (6) bekezdésének b) pontjában említett paraméterek folyamatos mérése;
- b) pontszerű minták napi mérését az összes lebegő szilárd részecskére; a tagállamok választható megoldásként rendelkezhetnek úgy is, hogy egy 24 órás időszakon keresztül kell a foyadékárammal arányos reprezentatív mintát mérni;
- c) legalább havi gyakoriságú mérésekkel kell egy 24 órás időszakon keresztül a kibocsátás folyadékáramával arányos reprezentatív mintában a 8. cikk (3) bekezdésben említett szennyező anyagokat mérni, figyelembe véve a IV. melléklet 2–10. tételeit;

d) legalább hathavonta dioxin- és furán mérése; mindazonáltal az üzembe helyezését követő első 12 hónap során legalább háromhavonta kell egy mérést elvégezni. A tagállamok határozzák meg a mérési gyakoriságot, ha kibocsátási határértékeket írtak elő a policiklikus aromás szénhidrogénekre vagy más szennyező anyagokra.

(15) A kezelt szennyvízben jelen lévő szennyező anyag tömegének ellenőrzését, valamint a mérések gyakoriságát a vonatkozó közösségi jogszabályoknak és az engedélyben foglaltaknak megfelelően kell elvégezni.

(16) Akkor felelnek meg a vizekre vonatkozó kibocsátási határértékeknek, ha:

- a) az összes lebegő szilárd részecske (1. szennyező anyag) értéke a mérések 95 és 100 %-ában nem haladja meg a IV. mellékletben szereplő megfelelő kibocsátási határértékeket;
- b) nehézfémek esetén (2–10. szennyező anyagok) évente legfeljebb egy mérés lépi túl a IV. mellékletben magadott kibocsátási határértéket; vagy, ha a tagállam évente 20 mintánál többet ír elő, ezen minták legfeljebb 5 %-a lépi túl a IV. mellékletben magadott kibocsátási határértéket;
- c) dioxinok és furánok esetében (11. szennyező anyag), az évi kétszeri mérés nem lépi túl a IV. mellékletben magadott kibocsátási határértéket.

(17) Amennyiben a végzett mérések azt mutatják, hogy az ezen irányelvben szabályozott, levegőbe vagy vízbe való kibocsátásra vonatkozó határértékek túllépésére került sor, az illetékes hatóságokat haladéktalanul tájékoztatni kell.

12. cikk

Az információhoz való hozzáférés és a társadalmi részvétel

(1) Az új hulladékégető és együttégető művekre beadott kérelmeket a 90/313/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ és a 96/61/EK irányelv sérelme nélkül legalább egy helyen – például a helyi hatóságok irodáiban – megfelelően hosszú időn keresztül a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni, hogy ezekre az illetékes hatóság döntése előtt észrevételt lehessen tenni. A döntést, hozzácsatolva az engedély legalább egy példányát, és minden további módosítást, szintén a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni.

(2) Az óránként két tonna vagy annál nagyobb névleges teljesítményű hulladékégető vagy együttégető művek esetében a létesítmény működéséről és annak ellenőrzéséről készített, az üzemeltető által az illetékes hatóságoknak benyújtott éves jelentést, a 96/61/EK irányelv 15. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül szintén a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni. E jelentésben minimális követelményként be kell számolni a technológia működéséről, valamint az ezen irányelvben foglalt kibocsátási határértékekkel való összehasonlításban a levegőbe és vízbe történő tényleges kibocsátásról. Az illetékes hatóságok listát állítanak össze az óránként két tonnánál kisebb névleges teljesítményű

(1) A legutóbb a csatlakozási okmánnyal 1994-ben módosított, a Tanács 1990. június 7-i 90/313/EGK irányelve a környezeti információkhoz való hozzáférés szabadságáról (HL L 158., 1990.6.23., 56. o.).

hulladékégető vagy együttégető művekről, és azt is a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszik.

13. cikk

Rendellenes üzemelési feltételek

(1) Az illetékes hatóságok az engedélyben meghatározzák a tisztítóberendezések vagy mérőműszerek műszakilag elkerülhetetlen leállításának, az üzemzavaroknak és meghibásodásoknak a leg hosszabb megengedett idejét, amely alatt a szabályozott légszennyező anyagok és tisztított szennyvízben lévő vízszennyező anyagok kibocsátott mennyisége szennyvízzel meghaladhatja az előírt kibocsátási határértéket.

(2) Meghibásodás esetén az üzemeltetőnek csökkentenie kell, vagy le kell állítania a műveleteket, amint az gyakorlati szempontból megoldható, egészen addig, amíg a normális üzemi körülmények ismét helyre nem állíthatók.

(3) Ha a kibocsátási határértékeket túllépi, a hulladékégető vagy együttégető mű a 6. cikk (3) bekezdése c) pontjának sérelme nélkül semmilyen körülmények között nem égethet hulladékot négy óránál hosszabb ideig, megszakítás nélkül; valamint nem érheti el a 60 órát az ilyen körülmények között végzett üzemeltetés egy évre összesített időtartama. A hatvan órás időtartam-korlátozás az egész üzem valamennyi, ugyanazon füstgáztisztító berendezéshez csatlakoztatott technológiai sorára vonatkozik.

(4) Az égetőmű által a levegőbe kibocsátott légszennyező anyag összes szilárdanyagtartalma semmilyen körülmények között nem haladhatja meg a félórás átlagértékben kifejezett 150 mg/m³ mértéket; valamint a szén-monoxidra és a TOC-ra érvényes kibocsátási határértékek sem léphetők túl. A 6. cikkben előírt további feltételek mindegyikének teljesülnie kell.

14. cikk

Felülvizsgálati záradék

A Bizottság a 96/61/EK irányelv sérelme nélkül 2008. december 31-ig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az ezen irányelv alkalmazása során nyert tapasztalatokról, különös tekintettel az új üzemekre, valamint a kibocsátást szabályozó technológiában elért haladásra és a hulladékgazdálkodásban nyert tapasztalatokra. A jelentésnek továbbá a technológia állásában, az üzemek üzemeltetési tapasztalataiban és a környezetvédelmi követelményekben bekövetkezett előrelépésen kell alapulnia. A jelentésnek tartalmaznia kell egy különös részt is, amely a II. melléklet 1.1. részének alkalmazásáról szól, különös tekintettel arra, hogy a II. melléklet 1.1. részének lábjegyzetében említett meglévő cementégető kemencék gazdaságilag és műszakilag képesek-e teljesíteni az e mellékletben az új cementégető kemencékre megállapított NO_x határértékeket. A jelentéshez szükség esetén mellékelni kell az ezen irányelv vonatkozó rendelkezéseivel kapcsolatos módosítási vagy felülvizsgálati javaslatokat. A Bizottság adott esetben az említett jelentést megelőzően is tehet javaslatot a II.3. melléklet módosítására, amennyiben jelentősebb mennyiségű hulladékot irányítanak olyan típusú együttégető műbe, amellyel a II.1. és II.2. melléklet nem foglalkozik.

15. cikk**Jelentés**

Az ezen irányelv végrehajtásáról szóló jelentéseket a 91/692/EGK tanácsi irányelv 5. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően kell összeállítani. Az első jelentésnek legalább a 2002. december 28-át követő első három évet kell teljes mértékben átfognia, és meg kell felelnie a 94/67/EK irányelv 17. cikkében, valamint a 96/61/EK irányelv 16. cikkének (3) bekezdésében említett időszakoknak. Ennek érdekében a Bizottság kellő időben kidolgozza a megfelelő kérdőíveket.

16. cikk**Az irányelv jövőbeni módosítása**

A Bizottság a 17. cikkének (2) bekezdésével összhangban a műszaki haladás eredményeihez való alkalmazkodás érdekében, vagy a kibocsátás csökkentéséből eredő egészségügyi előnyökkel kapcsolatos újabb eredmények következtében módosítja a 10., 11. és 13. cikket, illetve az I. és III. mellékletet.

17. cikk**Szabályozási bizottság**

(1) A Bizottság munkáját szabályozási bizottság segíti.

(2) Amennyiben e bekezdésre hivatkozás történik, az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel az annak 8. cikkében előírt rendelkezésekre.

Ez az irányelv az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében meghatározott időszakot három hónapban állapítja meg.

(3) A bizottság maga állapítja meg saját eljárási szabályzatát.

18. cikk**Hatályon kívül helyezés**

2005. december 28-án a következő jogszabályok hatályukat veszítik:

- a) a 75/439/EGK irányelv 8. cikkének (1) bekezdése és melléklete;
- b) a 89/369/EGK irányelv;
- c) a 89/429/EGK irányelv;
- d) a 94/67/EK irányelv.

19. cikk**Szankciók**

Az ezen irányelv értelmében hozott nemzeti jogszabályok megsértése esetén alkalmazandó szankciókat a tagállamok állapítják meg. Az ily módon megállapított szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok e szankciókról legkésőbb 2002. december

28-ig, továbbá az azokat érintő valamennyi későbbi módosításról is haladéktalanul értesítik a Bizottságot.

20. cikk**Átmeneti rendelkezések**

(1) Az ezen irányelv mellékleteiben előírt különös átmeneti rendelkezések sérelme nélkül az ebben az irányelvben foglalt rendelkezéseket a meglévő üzemekre 2005. december 28. után kell alkalmazni.

(2) Új üzemek esetében, illetve a 3. cikk (6) bekezdésében található „meglévő hulladékégető vagy együttégető művek” meghatározás alá nem eső, illetve az e cikk (3) bekezdésében foglalt üzemek esetében ezt az irányelvet a 18. cikkben említett irányelvek helyett 2002. december 28-tól kell alkalmazni.

(3) Azok a mobil vagy helyhez kötött üzemek, amelyek elsődleges célja az energiatermelés vagy anyagi javak előállítása, és amelyek szükség szerint a jelenleg hatályos közösségi jogszabályok szerinti engedéllyel rendelkezve üzemelnek, és amelyek a hulladék együttégetést 2004. december 28-a előtt kezdik, hulladék-együttégetőnek tekintendők.

21. cikk**Végrehajtás**

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelvnek legkésőbb 2002. december 28-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell csatolni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

22. cikk**Hatálybalépés**

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

23. cikk**Címzettek**

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2000. december 4-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

N. FONTAINE

a Tanács részéről

az elnök

F. VÉDRINE

I MELLÉKLET

Egyenérték-tényezők a dibenzo-p-dioxinokra és dibenzofuránokra

A dioxinok és furánok összes koncentrációjának (TE) meghatározásához az alábbi dibenzo-p-dioxinok és dibenzofuránok tömegkoncentrációját kell az összesítés előtt az alább felsorolt egyenérték-tényezőkkel megszorozni:

		Toxicitási egyenértéktényező
2,3,7,8	– Tetraklór-dibenzo-dioxin (TCDD)	1
1,2,3,7,8	– Pentaklór-dibenzo-dioxin (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8	– Hexaklór-dibenzo-dioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8	– Hexaklór-dibenzo-dioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9	– Hexaklór-dibenzo-dioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	– Heptaklór-dibenzo-dioxin (HpCDD)	0,01
	– Oktaklór-dibenzo-dioxin (OCDD)	0,001
2,3,7,8	– Tetraklór-dibenzo-furán (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8	– Pentaklór-dibenzo-furán (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8	– Pentaklór-dibenzo-furán (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8	– Hexaklór-dibenzo-furán (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8	– Hexaklór-dibenzo-furán (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9	– Hexaklór-dibenzo-furán (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8	– Hexaklór-dibenzo-furán (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	– Heptaklór-dibenzo-furán (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9	– Heptaklór-dibenzo-furán (HpCDF)	0,01
	– Oktaklór-dibenzo-furán (OCDF)	0,001

II. MELLÉKLET

LÉGSZENNYEZÉSI KIBOCSÁTÁSI HATÁRÉRTÉKEK MEGHATÁROZÁSA HULLADÉK EGYÜTTÉGETÉSE ESETÉN

Minden esetben, amikor az e mellékletben szereplő táblázatban nincs meghatározva egy bizonyos teljes „C” kibocsátási határérték, a következő képletet (keverési szabályt) kell alkalmazni.

A füstgázban a hulladék együttagéból eredő minden egyes szennyező anyagra, valamint a szén-monoxidra a kibocsátási határértéket az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$\frac{V_{\text{hulladék}} \times C_{\text{hulladék}} + V_{\text{tech}} \times C_{\text{tech}}}{V_{\text{hulladék}} + V_{\text{tech}}} = C$$

$V_{\text{hulladék}}$: kizárólag a hulladék égetéséből származó füstgázok térfogatárama a működési engedélyben meghatározott legalacsonyabb fűtőértékkel rendelkező hulladék alapján számolva és az ebben az irányelvben szabályozott feltételekre szabványosítva.

Amennyiben a veszélyes hulladék égetéséből származó hő az üzemen keletkező hő kevesebb mint 10 %-át teszi ki, a $V_{\text{hulladék}}$ értékét egy elvi hulladékmennyiségből kell kiszámítani, melynek elégetése a hőfelszabadulás 10 %-át tenné ki ismert összes hőkibocsátás esetén.

$C_{\text{hulladék}}$: az V. mellékletben a hulladékegítő művekre meghatározott kibocsátási határértékek az érintett szennyező anyagok és szén-monoxid esetén.

V_{tech} : az üzemi folyamat során felszabaduló füstgáz térfogatárama, ideértve az üzemen rendszerint használt engedélyezett tüzelőanyagok égését is (kivéve a hulladékokot), amelyet annak az oxigéntartalomnak az alapján kell meghatározni, amelynél a közösségi és nemzeti jogszabályok értelmében az égést szabványosítani kell. Abban az esetben, ha ilyen üzemekre nem léteznek jogszabályok, a füstgázok tényleges oxigéntartalmát kell a folyamathoz feltétlenül szükséges levegőn túlmenően hígítás nélkül használni. Az egyéb feltételek közötti szabványosítást ez az irányelv tartalmazza.

C_{tech} : e melléklet táblázatában bizonyos ipari ágazatokra érvényes kibocsátási határértékek, illetőleg ilyen táblázatok vagy határértékek hiányában a releváns szennyező anyagok és szén-monoxid kibocsátási határértékei olyan üzemek füstgázában, amelyek megfelelnek az ilyen jellegű üzemekben rendes esetben engedélyezett tüzelőanyagok égetésekor (hulladék nélkül) a nemzeti jogszabályokban, törvényekben és adminisztratív rendelkezésekben szereplő előírásoknak. Ilyen rendelkezések hiányában az engedélyben szereplő kibocsátási határértékeket kell használni. Amennyiben az engedélyben sem szerepel határérték, a tényleges tömegkoncentrációt kell alkalmazni.

C: összkibocsátási határérték és oxigéntartalom az ezen melléklet táblázatában bizonyos ipari ágazatokra és bizonyos szennyező anyagokra meghatározott módon vagy ilyen táblázat, illetve összkibocsátási határérték hiányában a szén-monoxid és a vonatkozó szennyező anyagok kibocsátási határértékei az ezen irányelv megfelelő mellékleteiben meghatározottak szerint. A szabványosításhoz szükséges oxigéntartalmat helyettesítő összes oxigéntartalmat a fenti tartalom alapján a parciális térfogatokat figyelembe véve kell kiszámítani.

Az e mellékletben szereplő kivételek kezelésére a tagállamok szabályokat állapíthatnak meg.

II.1. Hulladék együttagetését végző cementégető kemencékre vonatkozó külön rendelkezések

Napi átlagértékek (folyamatos mérések esetén). A mintavételi időszakok és egyéb mérések a 7. cikk szerint. Az összes érték mg/m^3 -ben (dioxidok és furánok ng/m^3 -ben). Félóránkénti átlagértékekre csak a napi átlagértékek kiszámításakor lesz szükség.

A kibocsátási határértékek betartásának ellenőrzése érdekében végzett mérések eredményét az alábbi körülmények figyelembevételével kell szabványosítani: hőmérséklet 273 K, nyomás 101,3 kPa, 10 % oxigéntartalom, száraz gáz.

II.1.1. C – összkibocsátási határértékek

Szennyező anyag	C
Összes szilárd anyag	30
HCl	10
HF	1
NO_x meglévő üzemeknél	800
NO_x új üzemeknél	500 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Azokat a működő cementégető kemencéket, amelyek a hatályos közösségi jogszabályok értelmében kiadott engedéllyel rendelkeznek, és amelyek a 20. cikk (3) bekezdésben említett időpont után kezdenek hulladék együttagetéssel foglalkozni, az NO_x kibocsátási határértékekre vonatkozó rendelkezések végrehajtásával kapcsolatosan nem kell új üzemnek tekinteni.

Szennyező anyag	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioxinok és furánok	0,1

Az illetékes hatóságok 2008. január 1-jéig engedélyezhetnek kivételeket NO_x tekintetében már meglévő és nedves folyamattechnológiával működő cementégető kemencéknek, illetve olyan cementégető kemencéknek, amelyek óránként három tonnánál kevesebb hulladékot égetnek el, azzal a feltétellel, hogy az engedélyben szereplő összkibocsátási határérték NO_x tekintetében nem haladja meg az $1200 \text{ mg/m}^3\text{-t}$.

Az illetékes hatóságok 2008. január 1-jéig szilárd anyagra is engedélyezhetnek kivételeket olyan cementégető kemencéknek, amelyek óránként három tonnánál kevesebb hulladékot égetnek, azzal a feltétellel, hogy az engedélyben szereplő összkibocsátási határérték nem haladja meg az $50 \text{ mg/m}^3\text{-t}$.

II.1.2. C – összkibocsátási határértékek SO_2 és TOC vonatkozásában

Szennyező anyag	C
SO_2	50
TOC	10

Az illetékes hatóságok engedélyezhetnek kivételeket olyan esetben, amikor a TOC és SO_2 nem a hulladék égetéséből származik.

II.1.3. CO-ra vonatkozó határértékek

A szén-monoxidra vonatkozó kibocsátási határértékeket az illetékes hatóságok szabhatják meg.

II.2. Hulladék együttégetésével foglalkozó égetőművekre vonatkozó külön rendelkezések

II.2.1. Napi átlagértékek

A 88/609/EGK irányelv sérelme nélkül, valamint olyan esetekben, amikor a közösségi jogszabályok értelmében a nagyobb égetőművekre szigorúbb kibocsátási határértékeket állapítottak meg, ez utóbbiak lépnek az adott üzem és az adott szennyező anyag tekintetében az alábbiakban meghatározott kibocsátási határértékek helyébe (C_{tech}). Ebben az esetben az alábbi táblázatokat a 17. cikkben meghatározott eljárásrendnek megfelelően haladéktalanul ezekhez a szigorúbb határértékekhez kell igazítani.

Félóránkénti átlagértékekre csak a napi átlagértékek kiszámításakor lesz szükség.

C_{tech} :

A szilárd tüzelőanyagokra vonatkoztatott C_{tech} mg/Nm^3 -ben (O_2 tartalom 6 %):

Szennyező anyag	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO_2 általános eset		850	850–200 (lineáris csökkenés 100 és 300 MW között)	200
hazai eredetű tüzelő- anyagok		vagy a kéntelenítés mértéke $\geq 90\%$	vagy a kéntelenítés mértéke $\geq 92\%$	vagy a kéntelenítés mértéke $\geq 95\%$
NO_x		400	300	200
szilárd anyag	50	50	30	30

2007. január 1-jéig, valamint a vonatkozó közösségi jogszabályok sérelme nélkül az NO_x kibocsátási határértékek nem vonatkoznak az együttégetéssel csak veszélyes hulladékot kezelő üzemekre.

2008. január 1-jéig az illetékes hatóságok engedélyezhetnek kivételeket NO_x és SO_2 tekintetében a meglévő együttégető művekre, amennyiben azok 100 és 300 MWth közötti méretűek és fluidágyas technológia alkalmazásával szilárd halmazállapotú energiahordozót égetnek azzal a feltétellel, hogy az engedélyben szereplő Ctech-érték nitrogén-oxidra nem haladja meg a 350 mg/Nm^3 -t, ugyanakkor SO_2 -ra 850 és 400 mg/Nm^3 között van (100 és 300 MWth nagyság között lineárisan csökken).

A biomasszára érvényes Ctech-érték mg/Nm^3 -ben kifejezve (O_2 tartalom 6 %):

„Biomassza” a mezőgazdaságból vagy erdőgazdálkodásból származó bármely növényi anyag, egészben vagy részben, amely alkalmas energiataralmának használatára, valamint a 2. cikk (2) bekezdése a) pontjának i–v. alpontjában felsorolt hulladékok.

Szennyező anyag	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO_2		200	200	200
NO_x		350	300	300
szilárd anyag	50	50	30	30

2008. január 1-jéig az illetékes hatóságok engedélyezhetnek kivételeket NO_x tekintetében a meglévő együttégető művekre, amennyiben azok 100 és 300 MWth közötti méretűek és fluidágyas technológia alkalmazásával biomasszát égetnek azzal a feltétellel, hogy az engedélyben szereplő Ctech-érték nitrogén-oxidra nem haladja meg a 350 mg/Nm^3 -t.

A folyékony tüzelőanyagra érvényes Ctech-érték mg/Nm^3 -ben kifejezve (O_2 tartalom 3 %):

Szennyező anyag	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO_2		850	850–200 (lineáris csökkenés 100 és 300 MW között)	200
NO_x		400	300	200
szilárd anyag	50	50	30	30

II.2.2. C – összkibocsátási határérték

C-érték mg/Nm^3 -ben kifejezve (O_2 tartalom 6 %). Valamennyi átlagérték a legalább harmincperces, de legfeljebb nyolcórás mintavételi időszak alatt:

Szennyező anyag	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

C-érték mg/Nm^3 -ben kifejezve (O_2 tartalom 6 %). Valamennyi átlagérték a legalább hatórás, de legfeljebb nyolcórás mintavételi időszak alatt:

Szennyező anyag	C
Dioxinok és furánok	0,1

II.3. A II.1 és II.2 pontok hatálya alá nem tartozó iparágakban végzett hulladék együttégetésre vonatkozó külön rendelkezések

II.3.1. C – összkibocsátási határértékek:

C-érték mg/Nm^3 -ben kifejezve. Valamennyi átlagérték a legalább hatórás, de legfeljebb nyolcórás mintavételi időszak alatt:

Szennyező anyag	C
Dioxinok és furánok	0,1

C-érték mg/Nm³-ben kifejezve. Valamennyi átlagérték legalább harmincperces, de legfeljebb nyolcórás mintavételi időszak alatt:

Szennyező anyag	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

III. MELLÉKLET

Mérési technikák

1. A légszennyező és a vizeket szennyező anyagok koncentrációinak meghatározására irányuló méréseket reprezentatív módon kell elvégezni.
2. Valamennyi szennyező anyag mintavételét és elemzését, ideértve a dioxinokat és furánokat is, valamint az automatikus mérési rendszerek kalibrálására szolgáló referenciaméréseket is, a CEN (Európai Szabványügyi Bizottság) szabványokban megadott módszer szerint kell elvégezni. Amennyiben nem áll rendelkezésre megfelelő CEN-szabvány, olyan ISO-szabványokat, országos vagy nemzetközi szabványokat kell figyelembe venni, amelyek az adatszolgáltatást ezzel tudományos szempontból egyenértékű minőségben tudják biztosítani.
3. A napi kibocsátási határértékek szintjén egy egyszeri mérési eredmény 95 %-os konfidencia szintjének értékei nem haladhatják meg a kibocsátási határértékek alábbi százalékos értékeit:

Szén-monoxid:	10 %
Kén-dioxid:	20 %
Nitrogén-dioxid:	20 %
Összes szilárd anyag:	30 %
Összes szerves szén:	30 %
Hidrogén-klorid:	40 %
Hidrogén-fluorid:	40 %.

IV. MELLÉKLET

Kibocsátási határértékek füstgázok tisztításából származó szennyvizek esetében

Szennyező anyagok	A szűretlen mintában található kibocsátási határértékek tömegkoncentrációban kifejezve	
	95 % 30mg/l	100 % 45mg/l
1. Összes lebegő szilárd részecske a 91/271/EGK irányelv meghatározása szerint		
2. Higany és vegyületei higanyban kifejezve (Hg)	0,03 mg/l	
3. Kadmium és vegyületei kadmiumban kifejezve (Cd)	0,05 mg/l	
4. Tallium és vegyületei talliumban kifejezve (Tl)	0,05 mg/l	
5. Arzén és vegyületei arzénban kifejezve (As)	0,15 mg/l	
6. Ólom és vegyületei ólomban kifejezve (Pb)	0,2 mg/l	
7. Króm és vegyületei krómban kifejezve (Cr)	0,5 mg/l	
8. Réz és vegyületei rézben kifejezve (Cu)	0,5 mg/l	
9. Nikkel és vegyületei nikkelen kifejezve (Ni)	0,5 mg/l	
10. Cink és vegyületei cinkben kifejezve (Zn)	1,5 mg/l	
11. Dioxinok és furánok az I. melléklet szerint mért egyes dioxinok és furánok összegeként meghatározva	0,3 mg/l	

2008. január 1-jéig az illetékes hatóságok a meglévő égetőművekre engedélyezhetnek kivételeket az összes lebegő szilárd részecske tekintetében azzal a feltétellel, hogy az engedélyben szereplő feltételek szerint a mért értékek 80 %-a nem haladja meg a 30 mg/litert, és egyik sem több 45 mg/l-nél.

V. MELLÉKLET

LÉGSZENNYEZŐ ANYAGOK KIBOCSÁTÁSI HATÁRÉRTÉKEI

a) Napi átlagértékek

Összes szilárd anyag	10 mg/m ³
Gáz- és gőzformájú szerves anyagok az összes szerves szén mennyiségében kifejezve	10 mg/m ³
Sósav (HCl)	10 mg/m ³
Hidrogén-fluorid (HF)	1 mg/m ³
Kén-dioxid (SO ₂)	50 mg/m ³
Nitrogén-dioxidban kifejezett összes nitrogén-monoxid (NO) és nitrogén-dioxid (NO ₂) meglévő égetőművekre, amelyek névleges kapacitása az óránként hat tonnát meghaladja vagy új égetőművekre	200 mg/m ³ (*)
Nitrogén-dioxidban kifejezett összes nitrogén-monoxid (NO) és nitrogén-dioxid (NO ₂) meglévő égetőművekre, amelyek névleges kapacitása óránként legfeljebb hat tonna	400 mg/m ³ (*)

(*) 2007. január 1-jéig, valamint a vonatkozó közösségi jogszabályok sérelme nélkül az NO_x kibocsátási határértékek nem vonatkoznak az együttégetéssel csak veszélyes hulladékot égető üzemekre.

Az illetékes hatóságok engedélyezhetnek kivételeket NO_x tekintetében a meglévő együttégető művekre, amennyiben azok:

- óránként legfeljebb hat tonna névleges kapacitással rendelkeznek, azzal a feltétellel, hogy az engedélyben szereplő érték nem lehet több, mint 500 mg/m³, és a kivétel 2008. január 1-ig érvényes,
- óránként hat tonnánál nagyobb, de óránként legfeljebb tizenhat tonna névleges kapacitással rendelkeznek, azzal a feltétellel, hogy az engedélyben szereplő érték nem lehet több, mint 400 mg/m³, és a kivétel 2010. január 1-jéig élhet,
- óránként tizenhat tonnánál nagyobb, de óránként 25 tonnánál kevesebb kapacitással rendelkeznek, és szennyvizet nem engednek ki, azzal a feltétellel, hogy az engedélyben szereplő napi átlagérték nem lehet több, mint 400 mg/m³, és a kivétel 2008. január 1-jéig érvényes.

Szilárd anyag tekintetében 2008. január 1-jéig az illetékes hatóságok a meglévő égetőművekre engedélyezhetnek kivételeket azzal a feltétellel, hogy az engedélyben szereplő feltételek szerint mért értékek nem haladják meg a 20 mg/litert.

b) Félórás átlagértékek

	(100 %) A	(97 %) B
Összes szilárd anyag	30 mg/m ³	10 mg/m ³
Gáz- és gőzformájú szerves anyagok az összes szerves szén mennyiségében kifejezve	20 mg/m ³	10 mg/m ³
Sósav (HCl)	60 mg/m ³	10 mg/m ³
Hidrogén-fluorid (HF)	4 mg/m ³	2 mg/m ³
Kén-dioxid (SO ₂)	200 mg/m ³	50 mg/m ³
Nitrogén-dioxidban kifejezett összes nitrogén-monoxid (NO) és nitrogén-dioxid (NO ₂) meglévő égetőművekre, amelyek névleges kapacitása az óránként hat tonnát meghaladja vagy új égetőművekre	400 mg/m ³ (*)	200 mg/m ³ (*)

(*) 2007. január 1-ig, valamint a vonatkozó közösségi jogszabályok sérelme nélkül az NO_x kibocsátási határértékek nem vonatkoznak az együttégetéssel csak veszélyes hulladékot kezelő üzemekre.

2010. január 1-jéig az illetékes hatóságok engedélyezhetnek kivételeket az NO_x tekintetében a meglévő 6-16 tonna/óra névleges kapacitással rendelkező égetőművekre azzal a feltétellel, hogy a félórás átlagértékek nem haladják meg a 600 mg/m³-t az A oszlopban, illetve a 400 mg/m³-t a B oszlopban.

c) **Az összes átlagérték a legalább harmincperces, de legfeljebb nyolcórás mintavételi időszak alatt**

Kadmium és vegyületei kadmiumban kifejezve (Cd)		
Tallium és vegyületei talliumban kifejezve (Tl)	összesen 0,05 mg/m ³	összesen 0,1 mg/m ³ (*)
Higany és vegyületei higanyban kifejezve (Hg)	0,05 mg/m ³	0,1 mg/m ³ (*)
Antimon és vegyületei antimonban kifejezve (Sb)		
Arzén és vegyületei arzénban kifejezve (As)		
Ólom és vegyületei ólomban kifejezve (Pb)		
Króm és vegyületei krómban kifejezve (Cr)		
Kobalt és vegyületei kobaltban kifejezve (Co)	összesen mg/m ³	0,5 összesen 1 mg/m ³ (*)
Réz és vegyületei rézben kifejezve (Cu)		
Mangán és vegyületei mangánban kifejezve (Mn)		
Nikkel és vegyületei nikkelben kifejezve (Ni)		
Vanádium és vegyületei vanádiumban kifejezve (V)		

(*) 2007. január 1-jéig átlagértékek a meglévő üzemekre, amelyek működési engedélyét 1996. december 31. előtt adták ki, és amelyek csak veszélyes hulladékot égetnek.

Ezek az átlagértékek a megfelelő nehézfém-kibocsátás gáz- és gőzformájára, valamint azok vegyületeire is vonatkoznak.

d) **Az átlagértékek mérésekor legalább hatórás és legfeljebb nyolcórás mintavételi időszakot kell alkalmazni. A kibocsátási határérték az I. mellékletben szereplő toxicitási egyenérték elve alapján kiszámított dioxin és furánkoncentrációra vonatkozik.**

Dioxinok és furánok	0,1 ng/m ³
---------------------	-----------------------

e) **Az alábbi szén-monoxid (CO) koncentráció kibocsátására vonatkozó határértékeket nem léphetik túl a füstgázokban (kivéve az indítási és leállítási szakaszokat):**

- 50 milligramm/m³ füstgáz napi átlagértékként meghatározva,
- 150 milligramm/m³ füstgáz a mérések legalább 95 %-ban tízperces átlagértékek formájában meghatározva, vagy 100 mg/m³ füstgáz az összes mérésben félórás átlagértékként meghatározva, bármely 24 órás időszakban.

Az illetékes hatóságok kivételt tehetnek a fluidágyas technológiát alkalmazó égetőművekre azzal a feltétellel, hogy az engedélyben szereplő kibocsátási határérték szén-monoxidra (CO) egyórás átlagos érték formájában nem haladja meg a 100 mg/m³-t.

f) **A tagállamok az e mellékletben foglalt kivételek szabályozására saját szabályozást hozhatnak létre.**

VI. MELLÉKLET

A kibocsátási koncentráció vonatkoztatási oxigénkoncentrációra történő számítására alkalmazott képlet

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S = a vonatkoztatási oxigénkoncentrációra átszámított kibocsátási koncentráció

E_M = a mért kibocsátási koncentráció

O_S = a vonatkoztatási oxigénkoncentráció

O_M = a mért oxigénkoncentráció
